

KEMENESALJA

Megjelenik minden vasárnap reggel.
Előfizetési ár: negyedévre 3 pengő, félévre 4 pengő,
évig 8 pengő.

POLITIKAI LAP.
Felolvas szerkesztő és kiadó:
DINKOREVE NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkoreve Nándor könyvnyomdája Collőmőkön
ide intézendők a szerkesztő részére küldendő anyagok
& mindennemű pénzületékek.

Magyar ujesztendo.

Szilveszteri torral temetett magyar évekre új esztendő virrad. Az eltemetett nehéz évekre újra lélekelt az ujesztendő hajnala. Múltunkba temetők a tatárjárás, a mohácsi vész, Rákóczi harcának, negyvennyolcok muló esztendeit és vártuk sobajjal az ébredés újévét. A két első tragédiánkban Keletnek áldozata lettünk, a másik kettőben egy nyugati állam gondolata végzett velünk. Ezekhez a meghalt esztendőkhoz újat adott a magyar sors: 1931-et. Magunk sem hiszük, hogy sorsfordulója életünknek, mert nem látjuk a történelem messzeségéből. Pedig talán véresebb esztendő, mint akármelyik. Igaz, akkor véres temetek dögre éhes keselyűket vártak földjeinken. Most nincsenek kihalt hullák, oh nem, hogyan is lehetne a kultúra és civilizáció dicső századában! De vannak emberi formájukból kivetkozettelt nyomorgók a fővárosok nyomortanyáinak tömeglakásaiban, vannak emberi formában járó bestiák, akik emberhúsa éhesek, vannak ragyogó villákban kibaszott emberi erőből, egészségből, élettől táplált puha élvezők, vannak tudós férfiak, akik légius elméleteken rágódnak magas csöndjükből és nem látják az éhségtől és hidegtől esztolt vérkönyveket.

Hízen ez természetlen! A kultúra lény, ragyogása árokat kíván! Az élet nem más, mint a fény és árny játéka! A kultúra, a civilizáció lett a mi letünk. Ezért föl tudták áldozni az ujon-

nan felfedezett világörések vadaknak hirdetett népeit, pedig különben voltak, mint civilizált bűnsze hódítóit. Ezért áldozunk föl véreinket, fajtánkat robotos munkában, gyilkos gyári levegőben, a nap égető sugarában. Árat szabunk, hitvány árat az emberi munkának. Mikor így odadobjuk a mieinket a nagy célnak, a nagy eszménynek, amelyre ráfogják, hogy haladás, ugyanakkor nagyraölt a haladás keblén a modern világ nagyhatalma: a pénz. Halvány sárga arany pénzével vigyorog a páncélszekrényekből a lóto-fotó emberekre, akik küzdenek, hogy egy szemernyi kapjanak belőle.

Most ott tartanak, hogy az ember, az éhes, lelkes ember nem másért van, mint szolgáltni a holt anyagot. Ha még csak szolgáltnia kellene! Lelkének, szellemének javát kell adnia, hogy az nőjön, gyarapodjék. Az újvilág nagyhatalma embert eszik, nemzeteket emészti. Embermértőtlenség, emberélet, állam, nemzet elcsépell frázis lesz nyomása alatt. A múlt barbárai mindent elpusztítottak. Füstölgő romok, letarolt vetések, rab-sziira fűzött emberek. A történelem olyan szépen tudja festeni a barbárok pusztítását! Az új »Arany Horda« nem ilyen iszonyatos és borzalmasban nem pusztít. Itt csak örült munkában megrokkant emberek maradnak, szélszűllött családok élnek, kenyéértelen emberek könyörögnek, a nyomorba — oh nem tesszöl — hanem csapott emberek hordják a közterhek igáját, mikor az arany hatalmassait a tudomány a széltől

is óvja, egyellenekiel a kényelem istipolja, az állambatalom minden apparatúrával melegíti, védi néhány udvarias aranykrajcárjukért. Mi meg nebezen megterest, megközdött filléreinket nekik adózunk, hiszen kultúrágényeink nekik hoznak hasznót, az új divatok őket szolgálják, a hírlapok közvéleményét nekik fizetjük meg, a szegény emberek belévo falatja őket gyarapítja, jökedvünk, szórakozásunk nekik hajt hasznót. A világnak semmiéle hadserege olyan kiűnőnen nem volt megsezerveve, mint a pénz Öngyhatalmassága.

Ez a nagyhatalom 1931-ben rák tette kezét szépen, csöndesen, de olyan nagy keze van, hogy minden csontunk ropogott belé. Belenyikkant még az állam is. Nem hiszik komolyan, de végzetes csapás szakadt rák. Olyan, amilyen még nem ért bennünket, mióta magyarok laknak ezen a földön. Nem lámadtak fel mint máskor a magyar hősök. Hanem be akartuk hizelegni magunkat kegyeibe, képesek vagyunk mindent odadni, csak menlünk nyomorú életünket. Amit a magyar politika nem tett még meg, meghajol a földig eme nagyhatalom előtt! Mintha csak az erdélyi politika görnyedő köveit látnám a szultán előtt! A magyar gazda verejtéke oda hullik, a mesterember kemény kalapácsölése oda szól és az u. n. magyar nagyipar tovább szedi rólunk a maga jutalékait, az u. n. magyar bankvilág tovább halja be a maga kamatait elszegényedett magyar véreinken. Jaj de szomorúan, kilátástalanul virrad az új

Sors.

Mik vagyunk mi hibás emberek?
— A sors kezében kis játékszerek.
Megszületünk, hogy játszhasson velünk,
Oszetörje — ha győzge a szívünk.

Akár király, akár koldus gyerek,
Tréfolni velük egyformán szeret.
A koldusnál milliószor onúl
S hontalan lesz sok hatalmas király.

Ha jökedvő is, szeszélyes a sors,
De rettenetes, mikor haragos,
Nem kímél aggot; ifjú, gyermeket,
Boldog családot, hbarsz nemzetet.

Hazám! én csak éretted rettegok,
Fölötted sug el legfőbb fergeteg.
A sors legfőbbhadr ezt a nemzetet,
Csak rosszkedvében látogatja meg.

Oltalmazd meg magyarok letene,
Porlandó ónk dicső szelleme
A magyar földet — s hű népét vele:
Ne törhesse össze a sors keze!

Grigósy Jánosné.

A szemtanú.

Egy dugaszdag idősebb, előkelő uridémának — így írja ezt a Turinban megjelenő Stampa című olasz újság — szenvedélyévé vált, hogy minden egyes katonát, akit csak meglátott az utcán, nyomban meghívott az

asztalához és dusan megvendégelte. Ennek a szenvedélynek pedig az volt a rogoja, hogy a nőnek nemcsak jó azive volt, de emellett hatalmas érzés és főleg kíváncsi természetű. Mindent akart és szeretett volna tudni a háborúról, a hadi életéről és a háborus eseményekről s főleg érdekelte őt azok a szinte csodás hőstettek, amik a csaták borzalmait közt olyan sürün megtörténnek. Persze Itáliában is gombamódra terem a Hári Jánosok fajtája s így a mi hőgyünk sok oly hajmeresztő mesét hallott, amik talán sohasé történtek meg. Ezeket azután áhitattal hallgatta és azután sietett ismerőseinek továbbadni. Egy idő óta azonban állandóan csalódás érte. A meghívott és megvendégt katonák egyenlő — valószínűleg ezek igazi, a fronton járt hősök voltak — rendre, de szép csendben fogyasztották el az eléjük tárt ételket, de nem igen beszéltek a háborúról és így a vendéglátó-hőgy kíváncsisága kielégítetlen maradt. Így járt az utóbbi hetekben francia vadászokkal, néger lövészekkel, szoknyás skótokkal és sok más fegyvernemhez tartozó lédegen és olasz katonával. A minapban azonban, amikor az urával egy kisebb vendéglőbe tért be, végtelen örömeire az egyik asztalnál egy pompás és ragyogó uniformis katonát pillantott meg, amelyet eddig még sohasé látott. Talán egy aszab vagy talán épen román? — vélte az ura — de elvégre is ez mindegy, a fő az, hogy bizonyára egy igazi hőe az ententebeliek sorából. A katonát nyomban meghívá és az köszönettel fogadta a hívást és asztalukhoz

ült. És ime, a katonának megeredt a nyelve — és beszélt, mesélt rendületlenül. A kíváncsi nő minden eddigi csalódásért kapdumit nyert. Végre egy ember, aki nemcsak átélte a históriai időket, a csaták véres borzalmait, de azt el is tudta beszélni és hozzá mestari módon. És a katoná beszélt a nehéz ágyak rettenetes taviharáról, a rohamokról és a szuronyharokról, a levegő hőmsinek hajmeresztő párbajairól. Felfedte a tengeri eseményeket, beszélt a tengerpartjárók támadásairól, majd jellemzően a híras francia hadvezéreket, beszélt a gallipóli ostromról, a szalonki invázióról, azoval mindenről tudott valami szöpet és érdemeset mesélni. Végre kifáradtan megállt, levit egy korty bort. »Eg ezt én mind átélte és látta? — kiáltott fel ekkor meghatottan nő. »Igen! — szólt az ember önértetesen — »mindest én a...«

Es amikor a katoná a kapott ajándékokat szobravigta, távozott, ott hagyva elkábított hallgatósit, az asszony kapott újra leg hamarabb észbe és sive fordult a vendéglőshöz, megkérdesse, vajjon ismer-e azt az embert, aki vendégük volt a aki a háborúról oly eleven képet rajzolt eléjük?

— Aki elment? — ismételte a vendéglő, — persze, hogy ismerem. De ki nem ismeri? Hisz ez az ember a legközelebbi sarkon levő mosi dalia portása!...

Azóta azonban a nő nem hiv katonavendéget és nem kíváncsi a meséjükre.

levő házat megvételeire. bban. eresek földet közvetlen kiadóban. z való. re ke. óban. Árpád Ára 2-40 P. kiadó. szögölön szobás, modern áz. kiadó. ban. TEL AL 10-ODA. vartól. eln. STA 0 ákat, kovácsolt t, bármily új munkát b kivitelben it j o s ölkön. és gyer.

esztendő. Mánkor reményeinket veteltük az új esztendő hajnalába, most sirunkat kellett keresni, ahova bemerkezzünk. Vérszen valóan! A szó: Málhabban nincs öröm, jövőben nincs remény... Sőt előbbiek reményeinket, előbbiek már-már az integrálán, előbbiek lejártnak vetett hitünket, mintán a nemzeti föl-számolás, mánkor kikötöttök biztositja a magyarok elhelyezkedését. Pokoli er-y nyedséggel köszöntjük az új év hajna-lál. Beletancolunk Szilveszter éjtzaká-jába és az enerváltak buta nézésével ébredünk újév napjára.

Hej, ha meg tudnánk gyógyulni nagy bajunkból, hogy mindig mástól várjuk ölbetét kézzel a segítséget! Hej, ha még egyszer a puszták életereje lámadna elborult szívünkben! Hej, ha még egyszer öklöbe szoritánánk kezün- ket, hogy semmit sem várunk az új évtől, hanem mindent megcsinálunk dacosan összeszorított ajakkal! Csak még egyszer tudnának a magyar férfiak kemény erővel lemondani minden hazug kultúrigényről, meleg szobáról, nagy mulatásról, asszonyról, csokról; csak még egyszer szakadnának ki a gyönyör- rök karjából élethivatásra, életgondra, csak még egyszer szólnének a magyar anyák csaták életére erős fiatal, csak egyszer még szeme közé tudnának vetetni pillinkszűnik önzellenességükkel, hatalmasaink fajszeretettelük küzdő ma- gyar Sorsosaik iránt, mindnyájan igény- telenségünkkel a pénznek, az aranyak és bátorságunkkal szolgasorba teendők, ahová való, mint hitvány cset, lenne újesztendő, lenne boldogság, lenne sze- retet, lenne virágzó élet, mely széffe- szilene a poros világot. Boldog mezőkön boldog magyarok forgának a földet, boldog városokban boldog emberek mun- kálkodának, boldog lakokban boldog családok virágoznának.

Vasárnapi csavargások.

A ruha.

A ruha az tulajdonképen egy piros ru- dacsa valami finom és illatos anyagból. Ez a ruhadaca egy kezes formájú aranytokba van beillesztve, az aranytok néha csak egy beverezik a retikülben, néha meg külön kis szárvasból szakooskába rejti a tulajdonosod. A ruha retentől fontos dolog, magyar neve ajkpirosítól. Az a rendelkezése, hogy élénkben színny: tegye a női száját, hogy alabozza, kicsinósítsa vele az ajkat, a női ajkat, amelyen anyai szep, kedves, elragadó, kizsól, kö- tőnépbejöl, ószinte, megható és hazug szó hangzik el naponta.

A ruha azonban nincs elintézve azzal hogy megállapítják róla rendelkezését. A ruha körüli állandóan heves viták tombolnak: illik-e használni vagy sem, kell-e használni, szabad-e használni, erkölcsös dolog-e a szajpirosító északibbi. Tulajdonképpen az egész ruha-ügy abból az egyszerű tényből fejlődött ki, hogy az ember száját sokszor oserpesere fújja a szél és ilyenkor a hölgyek egyszerűen ajka- irt használtak. A fehér színtől ajkuk azonban szárosan csillagolt a szájon s ekkor találtak ki a párisi kozmetika tudósai, hogy a zira- déköt kevésbé száros tartalommal és piros színben nyújtják át a hölgyvilágnak. Színe színt, így nem lesz olyan feltűnő, — mondták a parfüm és szappangyárosok, akik előtt óriási keresleti lehetőségeket lát fel a ruha. forga- lombba hozatala. Nahát, hogy nem vált feltű- nődő a ruha használata, azt épen nem lehet mondani, hiszen a kicsatlóan piros ajkat hogy villognak ma felénk égő, pipacsörösen, hogy az már sokszor több is a soknál. Ettől eltekintve azonban, mindössze nem lehet a ruhaból azt a következményt levonni, hogy használata erkölcsiellenesség.

A mai kor divatja sok minden olyan dolgot ráparancsol az asszonyokra és lea- nyokra, melyek láttára nagyanyaink elajultak volna. Ez azonban még nem jelent semmit, mert a nagyanyák valószínűleg elajultak volna postakocsiaink korában a mai gyönyör- vónai közönségtől is. Szóval a ruha használata okkal módosul szép és öde dolog, csak vigyázni kell vele és ügyelni arra, hogy kellő időben rakjuk fel a színt és kellő diszkre- cioval. A ruha iránti antipatiának legfőbb oka, hogy vannak hölgyek, kik tea mellett, élte- remben minden lelkifurdalás nélkül asztaluk- juk az étkész asztal toalette állatáll. Szépen elő veszik a táskaútjából a tükört, a fésűt, a pu- dert és a hozzá való porfolt, na és ruza, aztán hajrá, neki a szajpirosítónak.

Ekkor válik előszemvessé a ruha, mert kiderül róla, hogy azért válik székeséssé, mivel a hölgy az operajukat az előbb a foke- tekedés cselekedésen fejeztette. Vagyis megetté a korábban felrakott ruza a saját szájáról, a saját szájával a fekete kávéban. Megdönthe- tetlenül kiderült, hogy az ajkszin hamis volt, már pedig ha valami hamis, akár haj, akár fog, akár arc vagy szájszin az soha nem rokonszenves a férfiaknak. Ezért van a ruza- nak anyai ellensége.

Használj ritkán, de mindig és csak úgy hogy magad tudj róla. Ezt a jótanácsot kel- lenő rágrávrozni a ruza rejtő aránytokoc- kára, talán így jó lenne. Aszért mondom, hogy "talán", mert nem vagyok benne egészen bi- zonyos, hogy mindabban, amit elmondtam itt, igazam van-e?

Ugyan kerem, mikor van igaza egy fér- finak, ha hölgyekkel áll szemben? — (Ha nem szól semmit. Szedd.) Endrődy Béla.

A korcsolya-pálya megnyitott (a Japán-parkban).

Egész nap igénybe vehető! Zene! Villanyvilágítás! Bérletjegyek és napijegyek a helyszínen válthatók.

H I R E K.

A gazdák ujve.

Az új év küszöbe jelzi, hogy egy gazdasági év körforgása újra véget ért. Új kör, új esztendő jön. Új tavasz és új nyár következnek. A gazda, a föld népe minden új esztendőt új hittel, új reménységgel köszönt, mert évtizedek óta a föld őserije minden új évben megismétli a maga termését. Új javak, új értékek, új pénzbeli források termelője a mi megszentelt magyar földünk. Két kezünk munkáján, családunk búságcs kitarásán és a jó Isten áldó karjának támogatásán kívül a földünk el nem muló teremő ereje az a fundamentum, amelyre a magyar gazda új évi hitének és reményének soha ki nem apadó ereje felépül.

Zongorázók figyelmébe!

Lipovniczky Szavár zongorakészítő-mester Bpestről kívánatra bemutatja legújabb szerkezetű zongoráit, amelyek olcsón, esetleg 30 havi rész- letfizetésre is vásárolhatók. Régibb zongorákat becsoréll **Hangolást, bőrzéseket** felelősséggel vállal, Vidéki meghívásra készséggel megjelenik. Bejelentések elap szerkesztőségébe kér.

Boldog újévet!
Lapunk legközelebbi száma-ján 10-dn vasárnap reggel jelenik meg.

Arányműnyegző. Ritka családi ünne- pben volt része hetfőn id. Kirchner Elek felavított év. lelkész, ny. győri egyházi tár- nagyokt és nejeinek, szül. Buss Vilmaéknak. Ezen a napon töltötték be egykötésüknek 50 ik évfordulóját. Az ünnepegy teljesen omla- dítlás s annál bensőségebb volt. Ez alkalmából a jubilans párt a zeneirodalom több kiválósága, ugyszintén helybeli és vidéki, kö- lönyösen pedig győri barátai, ismerősei és tisz- telői keresték fel üdvözölő jókívánataikkal.

Ref. esperes jubileuma. Fülöp József körmenői ref. lelkész, esperes karácsony előő napján ünnepelte 40 éves lelkési jubileumát. A ref. templomot szorongásig megtöltötték a töltöttségek és hívők. A gyülekezet egy arany órával ajándékozta meg a jubiláló lelkészt. Este a vegyeskar szerenádót adott a tiszte- letére.

Két autó ünnepelték. Fülöp Lajos rumi körjegyző feleségével és egy vendégével alig hogy kihajtott a községből, a velük szembe jövő Szabó Károly malomtulajdonos autóját kérdőni a sikos ut mátt nem tudta, így az összeütközés elkerülhetetlen volt. Szerencsére az auto utasainak baja nem történt, azonban a kocsiak annyira megrongálódtak, hogy újat egyik sem tudta folytatni.

Református iskolatitkarság lesz január hó 3 n délelőtt 10 órai kezdettel az Arpád- utcai ág. h. ev. elemi iskola nagyeremben. Predikál Fazekas Mihály ref. püspöki titkár.

Egyházi statisztika az elmúlt évről. A rom. kath. egyházközségben az elmúlt 1931. évben szent kereszttségben részesült 91 gyer- mek, celiöldmölki 82, vidéki 9, ún 43, leány 48, törvényes 77, törvénytelen 3, egyházilag érvénytelen házasságból 6. Házasságot kötött 17 pár, helybéli 11, vidéki 6, katolikus 15, vegyes 2. Meghalt 61, celiöldmölki 48, vidéki 13, férfi 21, nő 40, tiz éven alul 12, tiz éven felett 49, végső szent-égben részesült 48, nem részesült 3. Kath. hitre lért 2, egyházból ki- jelentkezett 2. Szent időközshöz járult 35 ezer 700 hívő.

Az ev. gyülekezetben megkereszteltetett 113 újszülött, meghalt 87, házasságot kötött 31 pár.

Büntető ügyek bályog illétéke. A Bu- dapesti Közlöny keddi száma a pénzügyi miniszter 7400. P. M. számú rendeletét közli, mely szerint néhány büntető bírósági eljárás- ban törvénykezési illétékek kell leróni.

Illeték alá esik: 1. a pótmagánvádra folyó büntügyekben, 2. kizárólag főmagánvádra rágalmazás vétségé, nem testi bántalmazással elkövetett becsületsértés vétségé.

A lejelentésnek járásbíróági eljárásban ivenként 2 P illetek alá esnek.

Ha több magánvádlónak különálló ügyét egy eljárásban egyesítik, mindegyik magán- vádló szintén tartozik az illetek leróni.

A vizonvád esetében az illetekeket mindkét vádra vonatkozó eljárásban külön kell leróni.

A vádolt nincs kötelezve illetekek lerovására.

A felelbbíteli és újrafelvételi beadványok szintén illetek kötelesek.

Határozati illetek a rágalmazás vétségé- nél, valamint a nem testi bántalmazással el- követett becsületsértés vétségénél járásbíró- sági eljárásban 3 P.

Büntető parancs kibocsátása esetében határozati illetek nem jár. Az ügyben később esetleg hozott ítélet illetekét azonban ily eset- ben is le kell leróni.

A rágalmazás vétségénél és a nem testi bántalmazással elkövetett becsületsértés vé- ségénél a magánvádló az előbíróági és má- sodbíróági eljárás illetekét — választás szerint — általában is lerohatja.

Ez az illetek általán járásbíróági eljá- rásban 5 P.

Az illetek költség viselőse felől a bíróság a büntügyi költségekre vonatkozó szabályok szerint határoz.

Szabadságvesztés büntetés végrehajtásá- nak elhalasztását, vagy felbontását kérő beadványok 5 P illetek alá esnek, ha az előt- terjesztett kérelem fölött az ügyész saját hatá- s-

erdő...
teréz-kör...
Boldog...
nygyeleim...
jórátalm...
Kedves...
nak és is...
boldog...
vának.
József...
állodás.
Boldog...
vának...
üzletfeleim...
rátalmak...
Imre...
cimfestő.
Minden...
merőseim...
nak áldás-
teli, szerencs...
boldog...
vának.
S Ignác...
glőse.
Nagyn...
merősim...
boldog...
vának.
Nagyr...
rőseimnek...
boldog...
vának.
Üzletm...
és ismerőseim...
boldog...
vának.
Boldog...
nagybecs...
imnek és jó...
Üzlet...
ismerőseim...
boldog...
vának.
Üzlet...
nek és jó...
boldog...
vának.
Üzlet...
jórátalm...

CSARNOK.

A jókedvűek.

Ira: *Rezső Pártay*

Valaki bizalmasan megmutta, hogy a Piroka kezét megkérték. Azt hittem, rám szedték a haz. Lesújtott támogatam Piroka ökhöz, ahova bejárás voltam. A kertben találtam Pirokát.

— Igaz, hogy megkérték? — kérdeztem remény és kétség közt ingadozva.

Piroka felem fordította öklét, barna arcomát és vidám, fekete szemét pajkosan nézett rám.

— Ugy van barátom, megkérték.

— És maga?

Erre már nem felelt. Felé fordult, barna haján kívül csak a fülét láttam és az nézni való, helyes jószág volt.

— Mit felelt? Beleegyezett? Ne kínoszon, beszéljen.

— Csak nem maradhatok vén leánykák! — szóló végre halkán.

— Készt... — hebegtem. — maga mennyire?

Mély csönd következett egy darabig. Lesütött szemmel, mondhatatlan állatunk egymás mellé, majd Piroka ismét rám tekintett és figyelt arcom, indulatán hangon est kért.

— Mért nem kéri meg, Josi eddig? Mért nem kéri meg most? Mire var?

As utolsó szavakat már csak szemem sírva mondotta. Hangja remegett. Elfordult és a boldogságot a est dadogtam:

— Megkértem! Még ma. Eddig is megtettem volna, ha merem.

Hazarohantam és feketébe vettem magam. Utközben néhány fraszit mormogtam, amelyekkel bevezetem majd a nagy lépést; e közben azonban mind határozottabban éreztem, hogy a világ forog körülöttem. Minél közelebb értem a házhoz, annál jobban fogyott a bátorságom. Mikor benyitottam Piroka ajtóhoz, aki ügyvéd, alig álltam már a lá-

A papa az iróasztalánál ült, izgatottan szótolt egy recessó toltal a két papírrapon. Kétuszor jónapot kívántam és hármuszor köhintetem, amíg észrevett.

— Szervusz öcsémuram! — szóló föltekintve az iráról. — Új is. Mivel szölgálhatok?

— Előbevigó lépés vesérelt kedves bátyámban, akit úgy ismerem, mint boldogult apám legjobb barátját — kezdtem ünneplés hangon, melyet azonban szinte elfojtott igaztosságom. A roppant kalamaris körül vezetett táncot jártak a vaskos tollszárak és a patriarkális lodiollak.

— Előbevigó lépés? — kérdezte sajátos merev hangon. — Szép. Hát kit akarsz beporolni?

A vártalan fordulat teljesen kiszékkentett arcomon.

— Porolni? — hebegtem. — Senkit. Leszűd apócom azzal a félig könyörgő, félig emberszív tekintettel nézett rám, amely szoktak a sajátára, akikben nagyon dolgozik valami elfojtott düh.

— Hát akkor mit akarsz velem éden, kedves öcsém?

— Családi ügyben jövök... Be sem fejezhettem a mondatot, közbevettem:

— Családi ügy? Hát rám tartoznak a családi ügyek? Hát van nekem a családi ügyeimbe beleszólam?

— De ez az ügy minden este bátyámról tartozik.

Erre fölkel és reménytel nézett rám. — Öcsém, te még fiatal vagy, te ehhez még nem értesz. Ha családi ügyekről akarsz beszélni, erred a feleséggel. Nekem semmi közöm a családi ügyekhez.

— És... beszélhetek most vele?

— Igen, ha igen, kedves öcsém. Most éppen jó kedve van!

Jó kedve? No, ez szépen biztat. Elszotyolódva fordultam ki a szobából a leballagtam a kertbe. A padon már várt Piroka, akit előrenitett gyásos ábrázatom és szememre húzott kalapom.

— Nos? Igen? — kérdezte.
— Nem!
— Nem egyezett bele?
— Azt nem mondhatom.
— De hát az Istenért, mi történt? Miért vág ilyen kétségbeesett arccal, Josi?
— Talán rosszhívré a papa?
— Nem, hanem a mama jókedvű.
— Nos és?
— Azt mondta a papa, hogy menjek a a mamához, azzal beszéljek családi ügyben.
— Helyes, hisz ez nagyon jól van! Menjen azonnal a mamához.
— Ma nem merek. Majd holnap... vagy jobb lesz holnapután... vagy talán a jövő héten.
— Hoggis ne! Csak maradjunk a holnapnál.

Ebben maradtunk. A hosszonyeg óra alatt csaknem megölt a bizonytalanság. Másnap csakugyan beállítottam a mamához, aki délelő, imponáló asszony volt és e percben egy járkált a szobában, hogy léptésétől döngött a padló és a szeme villámolt.

Illendően kezelt csokoltam. Hídegen engedte ezt megtörténni.

— Hozta Isten! — mondotta. — Jól tette, hogy eljött. Piroka is itt lesz tisztán. Hobó, gondoltam, ez elég jól indul. Neki rugtattam.

— Azt, ami engem idevezetett, talán sejtő, nagyságos asszonyom. Megengedi, hogy nyíltan beszéljek?

— Szíjait biggyesztette keserűen.
— Megengedem-e? Nevetéges. Maga talán azt hiszi, hogy törődök azzal, megengedek-e én valmit, vagy sem?

— Hogy én... hogy azt... dadogtam. Homlokamat kiverő a forróság. Szépen vagyunk itt is. A mama is észrevette zavartomat, mert nyájasabb hangon ezt mondotta:

— Nos, ha mi közleendő van? Újra neki fohászoktam, de alig értettem arról, hogy valami családi ügyről van szó, közbevettem:

— Kérem, ez a férjemre tartozik. O a család feje.

— De... hebegtem.
— Kérem, csak tessék a férjemhez fordulni. A szobában megtalálhatja. Most ugyanis éppen jókedve van!

Nekem is elég volt ennyi. Kétségbeesítő helyzet! Kitalálom meg hát Piroka kezét, ha itt öröklő jövedve van mindenkinek?

Piroka ismét izgatottan vart.
— Mi történt?
— Semmi.
— Semmi? Hát ma sem kérte meg a kezemet?

— Lehetetlen, Piroka a maga kezét megkérni, mert most már a mamának is, a papának is jó kedve van.

— Olyan nagy baj az, ha valakinek jó kedve van?
— Hja, néha...
— De már most mit csináljunk?
— Az én teleményességem véget ért. Piroka indulatossan toppantott a lábával.
— Maga gyáva!
— Az bizony meglehet.

Valami nagyon megható lehetett az arcom a beismerés alatt, mert Piroka elérzékenyedett. Hozzám simult. Félelken (lőnézett reám. A szobában volt egy kakukok óra és a kakuk éppen szólni kezdett. Az ablak alatt volt egy rózsátó, egy kinyílt teljes róza éppen ránk mosolygott. A fejként fölött függött kalitkájában egy rabmadár, az éppen csattogtatni kezdett. Átkaroltam Pirokát és magához vontam, ő vállamra hajtotta a fejét. Oly szép volt sápadt, öfedelet, szerelmes arca.

Ebben a percben kinyílt az ajtó és látható lón a jókedvű mama alakja rajta.

Most is csodálkozunk Pirokával azon, hogy elvisszük azt a vihart, amely e jelenetre fejték felett elvonult. Pirokával, az én kis feleségemmel, akinek különben — most szintén éppen jókedve van.

Hirdessen a Kemenesaljánában.

Versenytergályalási hirdetés.

4211/1931. szám. Cseleldömők nagyközségétől.

Cseleldömők nagyközség a Cseleldömölki Népház és Tuzoltosztartar építkezés végrehajtására versenytergályalást hirdet.

A versenytergályaláson résztvehet minden képesítéssel bíró magyar honos építőiparos.

A munkákra munkanemok szerinti külön-külön és együttes ajánlatot is lehet tenni. Ajánlat csakis a községgházán ikenként 1 pengőért, összesen 6 pengőért megszeres-belső kiírasi nyomtatványokon és ajánlati tárlapon tehető és azok mindegyike aláírandó. Az egységárak betűkkel is kiírandók.

Pályázni öhajtok felhívva, hogy »Ajánlat a cseleldömölki népház és tuzoltosztartar építés összes (avagy kömve, azzaloz stb.) munkákra» felirással ellátott, aláírt, pecséttel lezárt, sértetlen borítékba helyezett ajánlatokat legkésőbb 1932. évi január hó 27. (húszhét) délutáni fél 10 óráig dr. Pinter József vezetőjegyzőhöz nyújtsak be, amikor is az ajánlatok az ajánlattevők vagy meghívottjaik jelenlétében bizottság által nyilvánosan fel fognak bontatni. Később érkező ajánlatok figyelembe vételét nem fogjuk.

Az ajánlatok az ajánlati összegnek megfelelő 2% - bántapénz letétéről szóló letéti nyilatkozatot, amely összeget akár kétszázszázban, akár a községállítási szabályzat szerinti megállapított óvadékképes értékpapírban vagy takarékkönyvben, bankgarancia nyilatkozásban előzetesen a községi pénztárban kell elhelyezni.

Az idevágó miniszteri rendelet szerint a kisiparosok a részletmunkánál a bántapénz letétéről mentesek.

Betétkönyv csatolása esetében az illető pénztárat igazgatósága a betétkönyvre vezetett záradékban tartozik kijelenteni, hogy a könyvben levő betétszámla névre kielégítési igényt nem emel és tudomásul veszi, hogy ez összeg bántapénzül szolgál a cseleldömölki népház és tuzoltosztartar építkezéséhez és a betét az építési beleegyezése nélkül ki nem vehető.

A község fenntartja magának a jogot, hogy az ajánlattevők közül arra való tekintettel néki választadon valasztihet, vagy valamennyi ajánlatot is visszautasíthatja anélkül, hogy ezért ajánlattevők bármilyen kártérítést igényelhetnének.

Azok a pályázók, akik a szóban levő ipari munkákat teljesítésére törvényes képesítéssel nem bírnak, kötelesek már ajánlatukban azt az iparjogviszonyállítványt rendelkezésünkre előadni megnevezni, aki az illető munkát tényleg végre fogja hajtani. Az ajánlatok csatolni kell az illető iparos iparjogviszonyállítványt eredetben vagy hiteles másolatban és az illető munka elvállalására vonatkozólag sajátkezűleg aláírt nyilatkozatát.

A munkához beszerzendő anyagok hazai gyártmányúak legyenek, a munkánál csak magyar honos munkások működhetnek. A kötelezettségek betartására az esetleg ellenőrző szakhatóságok előtt adatoknál igazolandók.

A költészetelés közzétételétől füzatandó 1 % - ot a vállalatvezetés tartozik visszatéríteni, mely mindenkorli keresetéből levontatba fog hoztatni.

A versenytergályalási hirdetésben közzétett feltételek be nem tartása az ajánlat érvényességét vonja maga után. Egyébként a »Községállítási szabályzat« pontozását mérlekedők.

Az ajánlatok csatolandó az O. T. I. igazolványra, hogy a vállalkozónak díjtartozása nincs.

Ajánlattevők a felbontástól számított 60 (hatvan) napig maradnak kötelezettségben.

Cseleldömők, 1931. december 22.

Dr. Blazszo András ak. Dr. Pinter József vezető jegyző.

Eladó üzletberendezés.

K.-magasiban üzletberendezés mint füzszerezleti berendezés

mérlegekkel azonnal elcsész

Értekezni lehet: **Duzokanak**

Kemenesmagasiban.

ARD
750)
N
ker
2
10
Cellul
kör
egy
k
IATAÓ!
UJI
Ár 240 P.
Ira: B
Eladó
magas
TEL
IAL
ODA.
udvartól.
152 szoba
központi
előrend
nel.
előfizet
20%
Lak.
kifog
vaskap
rendszer
vagy jav
Kini
la
Világi